

„Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus.

A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých.

Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu.

Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí!

Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho.

Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otci..“
(1. dopis Korintským 15:12-24)

Vzkříšení

Když si vezmete, že tohle je nejstarší doložená zpráva o vzkříšení Ježíše Krista, člověka doslova zarazí, že tak brzo věřící pochybovali, že by to byla pravda. A tím zároveň pochybovali o samotném vzkříšení. Pavel, pisatel tohoto dopisu do Korintu, se mezi svými Izraelity dostal častěji do sporu právě pro to, že věřil ve vzkříšení. Jeho výchova a vzdělání podporovaly skutečnost, že jednou vstaneme také.

Korintským sepsal tvrzení navzájem propojená a provázaná, která končí výkřikem. Pokud jedno, druhé, třetí a další není pravda, pak jsme „nejubožejší ze všech lidí!“ Pakliže není vzkříšení, tak se vši krásou křesťanství jsme jen lživí svědkové, máme klamnou víru, ba naprosto marnou víru a jsme ztraceni v dějinách.

Tahle popisovaná kaskáda zmaru, která se sype bez brzdy z kopce dolů, je však jen přípravou pro to, aby Pavel připsal všechna přesvědčení, důkazy a důvody pevné víry, kterou žijeme.

- a) Kristus byl vzkříšen! Čeština nám dovoluje říci, že vstal.¹
- b) Nazývá se prvním z těch, kteří zesnuli a opět vstali,
- c) Jsme ve vzkříšení další v řadě, každý podle určitého pořádku,
- d) Jednou skončí i ona smrtelnost a s ní všechno, co krade Božímu stvoření život

Český text nerozlišuje ještě jeden důležitý detail. Mluví o tom, že byl Kristus Pán *vzkříšen*, ale on přesněji řečeno *vstal*, smrt jej nemohla držet. Mluví-li Pavel o *vzkříšení* pak mluví o zákonitosti, která prostupuje tenhle svět a taky je v textu vyjádřena jiným řeckým slovem.²

Prosté vysvětlení známe z obyčejného života. Je to návrat, vysvobození ze smrti a to všechno ne naší zásluhou, ale tím, že to tak je zařízeno, už od stvoření. Tak nakonec všichni vstaneme, aby náš Pán zhodnotil, jak jsme žili. To není nic samozřejmého, to je zážrak života, který prožíváme každý den.

¹ Od řeckého *egeiró*, *egeirein*

² Řecky *anastasis*

Ale i nad tím někteří mávali rukou a říkali, že vzkříšení je normální a vlastně už nastalo při křtu... Šířili přesvědčení o nebeském těle, které mají od křtu. Není třeba čekat na nějaké vzkříšení v poslední den - a není třeba mít na zřeteli odpovědnost za život, který do té doby žijeme. Říkalo se jim *entuziasté*. Pohybovali se mimo prostor daný rozumu, k přesvědčení o jejich pravdě jim stačil pocit. Cítili v sobě bezprostřední působení Boha a nic je nepřesvědčilo o opaku. Jejich smyslová zkušenost jim byla dostatečným důkazem. Tvrdili, že vidí Světlo a že cítí jeho přítomnost. A tečka. Žádná odpovědnost za kvalitu života, který po křtu žijí. A v budoucnosti? No to už nebude nic.

To je omyl. Možná trochu výmluva lenosti. Nechce se nám jednat s lidmi, nechce se nám riskovat, necháváme to na druhých. „Máme jen čtyři roky mandátu!“ říkají politici. „Ještě to není ani čtyřicet let po listopadu 1989, tak co chcete?“ říkají myslitelé. Ještě nemáme tohle a nikdo nám nedal tamto. A přesto, chce se od nás odvaha zasévat dobré věci, dávat přednost tomu, co zůstane, až tu my nebudeme.

Pavel, pisatel tohoto dopisu, používal zemědělskou řeč. Mluví o *prvotinách* (15:20 a 23), to je první úroda, která se přinášela do chrámu jako oběť. Později (1. dopis do Korintu 15:35nn) používá příklad zasetého semene, které vložení do země hyne, ale vstává z něho nová rostlina a ta nese nová semena, nová těla.

Moje dcera dostala od své tchýně hrách. Ten hrách, tedy semena toho hrachu si vzali exulanti, když odcházeli z vlasti. Když došli do Zelowa, zaseli a pěstovali, když odcházeli po druhé světové válce zpět do vlasti, nesli si zase semena toho cukrového hrachu přineseného s sebou a pěstovali už x-tou generaci té dobroty. Sladký hrách, jehož celé lusky se dají jíst v salátech a nebo jako orestovaná příloha s další zeleninou, je výborný. Tím přenášením do různých podmínek získal odolnost navíc. Dnes má ten hrách druhové jméno podle tradičního exulantského příjmení: Hrách hejzlarová ³ a pěstují jej zase další pokolení, aby jej jednou předala potomkům.

Text nás vede k víře ve smysluplnost naší práce, v nové začátky a naděje. Byť se spousta věcí nevedla, můžeme počítat s tím, že v zasetém semeni poznání, dobré práce a lásky je síla, která se nedá zničit.

Text nás vede těmito zemědělskými cestami a prostou logikou k tomu, že Kristus vstal, jeho zmrtnýchvstání je vyšší kategorie, než naše pravidelnosti s hrachem. A když vstal on, můžeme jednou vstát ⁴ spolu s ním.

Povstávám dnes mocnou silou vzkříšení,
vzýváním svého Pána a vírou v jeho zmrtnýchvstání:
Láska Otce, který mne stvořil,
Láska Syna, který za mne zemřel
A láska Ducha, který ve mně přebývá,
ať mi žehná a zachovává mne. Amen

³ Existují ještě podobné plodiny pojmenovaná podle příjmení: fazole panská, tuřín tumlík. O hrachu hejzlarová tady <http://gengel.cz/hrach/232-hejzlarova.html>

⁴ Ještě jednou řecky: *sunegeirō*. (Dopis Efezským 2:6; Koloským 2:12 a 3:1)